

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **L. V.**, zastoupený Mgr. Zoltánem Dunou, advokátem, sídlem Libušina 49/3, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2021, č. j. OSH 771/21-2/67.1/21087/Li, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 10. 2. 2022, č. j. 60 A 21/2021 - 37, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Liberec, kterým byl stěžovatel shledán vinným z přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o nejméně 40 km/h [§ 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a přestupku porušení jiné povinnosti [§ 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu], konkrétně povinnosti řidiče přizpůsobit rychlost jízdy okolnostem (§ 18 odst. 1 téhož zákona). V průběhu skutkového děje popsaného podrobně v žalobou napadeném rozhodnutí došlo rovněž ke kolizi vozidla řízeného stěžovatelem s vozidlem jiné řidičky, která vyjela na silnici z vedlejší komunikace. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že stěžovatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o nejméně 65 km/h. Za oba přestupky byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

[2] Stěžovatel s kasační stížností spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl a doložil, že je zaměstnán jako vedoucí autoservisu, přičemž do náplně jeho práce spadá rovněž provádění testovacích, diagnostických a zkušebních jízd, přejíždění mezi dvěma pobočkami zaměstnavatele, stejně jako pravidelné cesty z Liberce do hlavního města Prahy. Tvrzení stěžovatele podporuje také čestné prohlášení jeho zaměstnavatele, v němž uvedl, že ztráta stěžovatelova řidičského oprávnění by pro něj představovala velký problém. Stěžovatel rovněž uvedl, že společnost zaměstnává pouze dva zaměstnance, kteří provádějí zkušební jízdy. Výkon jeho zaměstnání

tak může být v případě nepřiznání odkladného účinku ohrožen. Stěžovatel taktéž podniká ve stejném odvětví, což doložil výpisem z živnostenského rejstříku.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že uložený zákaz řízení motorových vozidel se výrazně promítne také v omezení pohybu jeho rodiny a v zájmových aktivitách. Dvě nezletilé dcery (ve věku 5 let a 1 rok) jsou vázány na stěžovatelovu manželku, která disponuje řidičským oprávněním a denně přepravuje starší dceru na zájmové kroužky (15 km od bydliště), měsíčně pak na logopedii (18 km od bydliště). Manželce by proto nezbyval čas pro přepravu stěžovatele do místa jeho výtěžné činnosti a zpět. Stěžovatel rovněž doplnil, že třikrát týdně dojíždí na hokejové tréninky, za rekreačními sporty a působí též jako řidič sboru dobrovolných hasičů, což doložil listinami.

[4] Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[5] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[8] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než 2) jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 3) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Naplnění první podmínky pro přiznání odkladného účinku je vázáno na splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Vylíčení a osvědčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí ukázat, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, respektive kasační stížnost, odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb.NSS, bod [65] a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb.NSS, bod [25]).

[10] Nejvyšší správní soud má za dostatečně osvědčené, že stěžovateli vzniká v důsledku vydaných správních rozhodnutí (nezrušených krajským soudem) určitá újma. Tuto újmu lze

pokračování

z hlediska omezení stěžovatelovy pracovní činnosti dokonce označit za významnou, byť skutečnost, že stěžovatel není jediným zaměstnancem, který disponuje řídičským oprávněním, intenzitu újmy relativizuje, stejně jako skutečnost, že z jím učiněných tvrzení a předložených dokladů nevyplývá, že by ztráta řídičského oprávnění skutečně vedla, či měla vést ke ztrátě jeho zaměstnání, či dokonce k zásadním ekonomickým dopadům na stěžovatele a jeho rodinu. Pozice vedoucího autoservisu, v němž pracuje ještě jiný zaměstnanec disponující řídičským oprávněním, jistě není srovnatelná např. s pozicí profesionálního řidiče (autobusové či nákladní dopravy), či s pozicí řidiče taxislužby. Dopady ztráty řídičského oprávnění na rodinný život stěžovatele pak Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, nicméně s ohledem na řídičské oprávnění manželky a možnost stěžovatele využívat k přepravě hromadnou dopravu je nepovažuje za újmu zásadní.

[11] Stran naplnění dalších podmínek pak Nejvyšší správní soud zkoumal, zda přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bezesporu je veřejným zájmem, přičemž s ohledem na zdraví a životy lidí, které mohou být provozem ohroženy, jej lze označit za veřejný zájem důležitý (ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud přihlédl ke skutečnosti, že stěžovatel překročil rychlost v obci zcela zásadním způsobem (o nejméně 65 km/h), přičemž v souvislosti s tímto porušením došlo následně také ke kolizi vozidel. Je zřejmé, že jízda o takové rychlosti v obci ohrožuje bezpečnost provozu, a to i bez ohledu na případnou kolizi vozidel, k níž v předložené věci došlo, jakož i míru jejího zavinění. Za popsanych okolností proto Nejvyšší správní soud považuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (a tedy odložení zákazu řízení uloženého stěžovateli) za rozporné s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti provozu.

[13] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud stěžovatelově návrhu nevyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[14] Závěrem doplňuje, že z rozhodnutí o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2022

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu